

РЕШЕНИЕ

№ 688

гр. София, 08.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Адриан Янев

Георги Бозуков

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10906** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба вх. № 38101 от 03.11.2021 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – [населено място], срещу Решение от 30.08.2021 г., по НАХД № 11256/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-и състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006787 от 04.08.2020 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“-СО към ГДИТ. С последното на [фирма], ЕИК: 20567855 е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението на районния съд и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. В жалбата се излага твърдение, че решението на СРС е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът счита, че с оглед събраните по делото доказателства по несъмнен и категоричен начин се доказва, че дружеството е осъществило съставомерните признаци на вмененото нарушение. Изтъква, че в хода на съставяне

на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон. Моли за отмяна на въззивното решение и постановяване на такова, с което процесното НП да бъде потвърдено.

В съдебното заседание касаторът- Дирекция „Инспекция по труда“ - С., редовно призован, се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде отменено и наказателното постановление да бъде потвърдено.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля св. Ж. Ц., М. М. и Р. А. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства – декларация, справки, заповеди, трудов договор, материали от ДП.

Установено е, че М. М. живеел в [населено място], обл. Л.. На 20.04.2020 г. преминал контролно-пропускателен пункт, за да влезе в [населено място] като декларирал, че отива да полага труд за [фирма] в обект в [населено място], на [улица]. М. нямал сключен трудов договор и в действителност все още не работел за [фирма], а отивал да се види с управителя на дружеството Р. А., за да говорят за евентуална бъдеща работа. Образувано било ДП №5021/2020 г. по описа на ОДМВР-С., в рамките на което били разпитани М. М. и Р. А., като и двамата съзнателно потвърдили, че М. е работил на 20.04.2020 г. на обект на дружеството. Това не било истина и било казано от свидетелите, за да бъде прекратено образуваното досъдебно производство за престъпление по чл. 355, ал.2 от НК, свързано с нарушение на мерките против разпространяване на заразна болест, приети от МЗ, във връзка с усложняващата се епидемична обстановка от COVID-19 на територията на страната. На 27.04.2020 г. М. сключил трудов договор с [фирма].

На 20.05.2020 г. свидетелят Ж. Ц. – старши инспектор в ГДИТ, въз основа на извършена проверка по спазване на трудовото законодателство, съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 20.04.2020 г. нарушение на чл.61, ал.1 от КТ в присъствие на двама

свидетели при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН Въз основа на АУАН на 04.08.2020 г. е издадено процесното НП. Съдът е констатирал, че са налице противоречия в доказателствените материали относно това дали св. М. М. е полагал труд за жалбоподателя на дата 20.04.2020 г. Надлежно предупредени пред настоящата инстанция за наказателната отговорност, която носят за лъжесвидетелстване, свидетелите М. и А. потвърждават, че посоченото от тях в показанията им във въпросното досъдебно производство и в декларация на КПП не отговаря на действителността. Св. А. посочва и мотивите си да стори това, а именно - за да спести санкция на св. М. М. за идването му до [населено място] в нарушение на приетите от МЗ мерки.

СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП не са допуснати нарушения на императивни норми. За да кредитира показанията на свидетелите, дадени в хода на съдебното производство във въззивната инстанция, съдът се е мотивирал, с това, че доколкото обществената опасност на административните нарушения е по-малка от тази на деянията, обявени за престъпни в НК, за свидетелите няма интерес да се самоуличават в престъпление, което не са сторили, само за да избегнат административнонаказателна отговорност. В допълнение е посочил, че актосъставителят Ж. Ц. е приела, че е извършено нарушение на трудовото законодателство единствено на основание на попълнени декларации и дадени показания от ДП, без да установи на място дали действително на посочения обект на жалбоподателя се полага труд и дали това се прави от лица без сключен трудов договор.

Решението е правилно. Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд.

Правилни са изводите на въззивния съд по фактите, приложението на материалния закон и процесуалните правила. При правилно установена фактическа обстановка, съдът е стигнал до законосъобразни правни изводи, че дружеството [фирма] не е осъществило състава на вмененото му нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ.

Видно от доказателствата по делото доказателства, че лицето М. заедно е преминал КПП при първокласен път № 1, обл. С. само за да се договарят за сключването на трудов договор със санкционираното дружество.

Съгласно чл.61 ал.1 от КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. В настоящия случай от доказателствата по делото безспорно се установява, че към посочената в НП дата, М. не е престирал труд за дружеството [фирма].

Правилно СРС е приел, че при така установените обстоятелства, не е налице съставомерност на посоченото в НП нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ. Предвид всичко гореизложено административнонаказателната отговорност е ангажирана незаконно, поради което правилно СРС е отменил обжалваното наказателно постановление.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е неоснователна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като законосъобразно и правилно.

Ето защо на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, втори касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.08.2021 г., по НАХД № 11256/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.